

вересня 2014 р. № 1678-VII. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/law/show/984_011/para2820#n2820. – Назва з екрана.

3. Украина или ЕС: Кто больше выиграл от зоны свободной торговли? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://112.ua/mnenie/ukraina-ili-es-kto-bolshe-vyigral-ot-zony-svobodnoy-torgovli-413425.html>. – Назва з екрана.

Ю. О. Паршина

студ. II курсу

спеціальність «Облік та оподаткування»

Науковий керівник: к.е.н., доц. Н. М. Столбуненко

БЕЗРОБІТТЯ МОЛОДІ

Згідно з Законом України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», громадян України віком від 14 до 35 років відносять до категорії – молодь [1]. Отже, щоб розробити стратегію подальшого становлення та розвитку суспільства необхідно звернути увагу на молоде покоління віком 16-28 років, творчий потенціал та ерудиція якого, якщо не нехтувати досвідом попередніх поколінь, може стати поштовхом до використання прогресивних технологій та розвитку незалежної держави.

Слід враховувати переваги молоді в порівнянні з іншим працездатним населенням, серед яких: тривала працездатність, фізичне здоров'я та витривалість, високий загальноосвітній рівень, професійна та міграційна мобільність. Проте в Україні молодіжне безробіття залишається при розробці соціально-економічної політики найактуальнішою проблемою, працездатна молодь готова працювати, але якість реалізації цього права досі залишається питанням проблемним.

Спостерігається молодіжне безробіття і в інших країнах. У 2016 р. серед молоді в групі пострадянської держав рівень безробіття коливався в межах 18%. Разом з тим в Вірменії та Грузії цей показник склав 38 і 29% відповідно, а в Україні – перевищив 21%, що є рекордом за всю 25-ти річну історію держави.

Більш ніж на третину ринок праці складається з безробітної молоді, а саме випускників навчальних закладів (шкіл, ПТНЗ, ВНЗ, звільнених через реорганізацію виробництва, звільнених з строкової служби у Збройних силах України, жінок-домогосподарок, які перебували у декретній відпустці, молоді, незайнятої більше 1 року, школярів 9-10 класів, звільнених через плінність кадрів та ін.

У I півріччі 2015 р. в державній службі зайнятості зареєструвались 405,5 тис. осіб у віці до 35 років, які не мають постійної роботи.[2]

Щоб зменшити безробіття молоді в Україні потрібно знати причини його виникнення.

1) Зовнішні: світова фінансово-економічна криза; міграційні процеси.

2) Внутрішні: недосконала регламентованість питання зайнятості у законодавстві, невідповідність кваліфікації молодих спеціалістів вимогам роботодавців (молоді фахівці розцінюються роботодавцями як не здатні прийняти гідну конкуренцію на ринку праці, більш того, є необхідність додаткових витрат на навчання співробітника), завищені вимоги до місця роботи, виявляють невмотивованість до професійної діяльності, страх перед майбутніми труднощами, небажання підвищувати кваліфікацію, спрямованість на інші види діяльності, недостатня поінформованість абітурієнтів про потреби ринку; різний рівень розвитку регіонів України.

Підвищення рівня безробіття призводить до низького рівня життя, обрання утриманства як способу життя, тіньової зайнятості, зростання криміногенності, людина психічно змінюється, змінює цінності та вже не вважає легальну працю престижною, інша частина громадян мігрує у пошуках зайнятості. У 2015 р. (останні доступні порівняльні дані) майже 51 млн міжнародних мігрантів були у віці від 15 до 29 років. Крім того, в 2015 р. 20% світового молодого населення були готові переїхати на постійне проживання в іншу країну).

Головними заходами, які повинні проводитися державою для зменшення безробіття серед молодих українців, мають бути провітницька та агітаційна роботи.[3]

Для досягнення цього потрібно:

1) заснувати біржу праці для молоді;

2) досліджувати спеціальності, професійні навички і рівень кваліфікації, якими повинні володіти випускники навчальних закладів;

3) обов'язковою умовою зробити стажування студентів у навчальних закладах;

4) підтримання державою підприємств, які будуть займатись такими проектами;

5) надання інформації молоді щодо техніки пошуку роботи та поширення літератури про проблеми зайнятості, ринок праці, потенційних роботодавців.

6) проведення різних заходів про працевлаштування (тренінги, семінари).

7) організувати зустрічі з роботодавцями та колишніми безробітними, які успішно знайшли роботу чи заснували власний бізнес.

8) сприяти обміну студентами з метою стажування, виконання волонтерських і тимчасових робіт.

Наша держава поки що нездатна вирішувати всі ці проблеми самостійно. Тому я вважаю, що всім громадським організаціям та об'єднанням варто працювати над цими питаннями та проблемами і шукати дієві форми їх вирішення. І тільки після створення в Україні сприятливого підприємницького середовища ми зможемо вирішити багато наболівших проблем, у тому числі і проблем з розвитку економічної активності молоді та реалізації свого трудового потенціалу.

Список використаної літератури

1. Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні [Електронний ресурс]: Закон України від 05.02.1993. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2998-12>. – Назва з екрану.
2. Іваницька С. Б., Мороховець І. О. Проблема безробіття молоді України / С. Б. Іваницька, І. О. Мороховець [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4325>. – Назва з екрану.
3. Турчак В. В., Ващенко Т. А. Працевлаштування молоді в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення / В. В. Турчак, Т. А. Ващенко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/35_OINBG_2010/Economics/73863.doc.htm. – Назва з екрану.

К. В. Погосян

студ. III курсу

спеціальність «Менеджмент ЗЕД»

Науковий керівник: к.е.н., доц. В. І. Борщ

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМИ ТНК

Транснаціональні корпорації (ТНК) – це підприємства, які займаються виробництвом товарів (послуг) або контролюють його за межами країни, в якій базуються. Основною характеристикою